

GJENBOERNE

af C. Hostrup.
(1846. Det kgl. Theater.)

Fredm. Ep. 31.
oprindelig fransk Melodi af Philidor.

Allegretto.

Klint.

I.

V. 1. Paa Knej - per just ik - ke jeg svær - mer, dog her kom - mer jæv - nlig jeg hen, naar

Maa - ne - dens Mid - te sig nær - mer, og Pen - ge - nes En - de med den. For naar man ej li - der at snyl - te og

dog har sin Mid - dagsmad kjær, saa ta'r man for seks Skil - ling her sin Gri - se - syl - te.

V. 2.

Har jeg saa min Sult honoreret
Og bragt den til Taushed omtrent,
Saa bliver Desertten serveret
Og den er især excellent.
Den finder man ej hos Ministre,
Nej her kun man nyder komplet
Den kostbare, kostbare Ret
Af danske Filistre.

V. 3.

Saa gjør da, I smægtende Ganer,
Paa Amagertorv en Visit!
Hver fastende Regentsianer
Kan faa Rariteterne frit.
Men tys! alt Nogen jeg hører,
Saa hen til mit Bord i Galop!
Jeg æder, jeg æder dem op
Med Øjne og Ører.

„Og det var i Aaret 1807.“
(gammel fransk Melodi-Variant en Dans af Mouret)

Allegretto.

II. *p*

Klint. 1. Hvor før-ste Gang jeg sammen med Hr. Løjt - nan-ten kom, det li - ge paa Tun-gen mig
Klint. 2. De kommer me - get ud? Løjtn. Ja, me-re end jeg vil; man trækkes jo i Høflighedens
Madsen. 3. Ja Fy-ren der for-staar nok den fi - ne Ma-ner! L. Men kjæ - relse Gjørnu ingen Kompl-

bræn-der; det hvis jeg ik - ke fej - ler var i et Sel-skab, som blev gi - vet hos en Mand, som jeg kjen - der. Løjtn. Ja
Læn - ke, man bli - ver bedt til Sel-skab, til Løj - er og til Spil, saa nø - des man? Ja det kan jeg tæn - ke. L. Men
men - ter! De kjen - der ham? Jeg har jo den Æ - re. Aa, jeg be'r! Et nøj - e - re Bekjendskab jeg mig ven - ter. Mit
(til Klint)

gan - ske rig - tig var i Sel-skab det be - stemt, men hvor - ja jeg maa til - staa - det har jeg selv forglemt.
hvor var det dog nu, jeg før - ste Gang Dem saa? Det sy - nes jeg be - stemt jeg maa kun - ne kom - me paa.
Navn har De vel glemt? Hvor kan De me - ne det? Hvad al - drig man har vist, det man glemmer ik - ke let.
(afs.)

Klint. Mon hos Far - ver Krap? L. Nej der det var vel knap. Jil. Hos E - tats - raad Blok? L. Ja hør, der var det nok. Ak
Hos Ba - ron Gerard? K. Jeg al - drig væ - ret har. L. Var det da maa - ske hos Grev von Sil - ber - se? M. Hvad
L. De - res Navn er - bi; jeg lø - ber sur der - i! K. Klint jeg hedde. Ja Gud! M. Det hav - de De svedt ud. L. Ja

ja, man bli - ver bedt jo saa man - ge Ste - der om, man hu - sker ik - ke al - le si - ne Ven - ner.
kommer De til Gre - ver? L. Man tvin - ges jo der - til, man nø - dig si - ne Ven - ner vil kræn - ke.
Nav - ne let jeg glem - mer, men der - paa ej De ser, vi er jo dog gam - le Be kjend - ter.

Tempo di Marcia.

Fr. Ep: 67.

III. Chor.

V.1. Nu saa kom, tag fat paa en frisk De - bat! nu er vor Ge - ne -

ral - for - sam - ling sat. Kom med Raad, min Bror, for vor Kas - ses Flor! den bli - ver alt for

stor. Mæn - - ten os tryk - ker - - naa lad gaa! saa maa i

Slyk - ker vi den slaa. Nu saa kom! tag fat paa en frisk De - bat! For - sam - lin - gen er sat.

V.2.

SOLO I. Nu er Vrøvlet endt,
Saa til Sagen!

SOLO II. Nej vent!

Vi først os vælge maa en Dirigent.

Alt mit Øje faldt

Paa vor Vært Basalt.

CHOR. Vor gjæve Vært er valgt.

BASALT. Førend jeg stiger

Til min Plads,

Skyldigst jeg siger:

Gratias!

SOLO I. Ja men hør!

CHOR. Nej vent!

Nu er Vrøvlet endt;

Vi har en Dirigent.

Allegretto.

„Der var engang en tapper Mand.“

IV. Klint *p*

1. I By-ens Larm Re - gen - sen stod med si - ne Mu - re skum - le, og
 2. Og bag dens Mu - re sig op - lod en Ver - den rig og stil - le, hvor

sku - ed ro - lig ved sin Fod Fi - li - ster - ne sig tua - le. Og vel blev den en
 Tan - ken paa sin let - te Fod op - søg - te Li - vets Ril - de. Da føl - ded Kraf - ten

gammel Knægt paa tven - de hun - dred Vin - tre, men Blo - det rul - led al - tid kjækt og fy - rigt i dens
 skjult sig ud i Læ for Stor - me hva - se, og Aan - dens Frø skjød stærke Skud ud i den lu - ne

In - dre. 3. Og Aan - der selv fik of - te Lyst, til Gaar - den ned at da - le de
 Ras - se.

fandt det der langt me - re tyst end i de høj - e Sa - le; de ban - ked paa Stu - dendens Dør...

Allegro.

Kor.

Mel. af „Lumpazivagabundus.“

V. *f* 1. Op I gjæ-ve Søn-ner af den rø-de Gaard! Glæ-dens Klokke slaar, Sol-det fo-restaar, fra de

gam-le Bøn-ner, fra Be - svær og Mas gaar til Mers og Knas vor Sej - lads. Hen da, *mf* Solo.

hvor i Ro Glæ-dens Dru-er gro! Vej - en gaar, min Tro! o - ver Ve - ster-bro. Lars Ma - *f* Kor.

thi - sen løn-ner Møj - en, vi har haft, Sli - den paa vor Kraft med sin Saft.

2.
Kor. Vi faa nu Betaling
I den søde Drik
For hvert Øjeblik
Som i Vrøvl forgik;
Gjør da ej Forhaling,
Men kom med, min Gut.
Dyrt er absolut
Hvert Minut.

Rlint. Vent dog lidt! Solo. Nej Tak!
Gjør nu ingen Snak.
Tag Din Hat og Frak,
Pibe og Tobak!

Kor. Adlyd vor Befaling,
Lyd til Bacchi Kald!
Nu det store Skrald
Fejres skal.

3.
Rlint. Nu saa kom! vi henter
Lystighed og Mod
I den røde Flod,
Gudens Hjerterblod!
Op, I fri Studenter,
Op til Rankens Høst!
Der skal Ungdomslyst
Fange Røst.

Kor. Ud da — hvor i Ro
Glædens Druer gro!
Vejen gaar, min Tro,
Over Vesterbro.
Lars Mathisen venter
Med sin Glædesskat,
Vi skal den i Nat
Gribe fat.

Andante con moto.

Buddinge.

Fredm. Sång 10.
Variant af „Quand la mer rouge.“

VI.

mf
V.1. Her med Fryd jeg Rig - doms Spor o - ver - alt op - da - ger:

Gaa - se - steg, Ma - hog - ni - bord, Søl - ver - Ly - se - sta - ger. Al - ting gir mig den Be -

p

sked at Pro - fit - ten bli - ver fed, bli - ver fed, bli - ver fed, bli - ver

fed, bli - ver fed, naar jeg først har fun - den Vej til Ki - ste - bun - den.

V.2.

Snart jeg holer Skatten, hvor=
 efter jeg har krøbet,
 Og den lille Rikkemor
 Hun gaar med i Kjøbet.
 Som en mægtig Potentat
 Skal jeg leve delikat,
 Østers og Postejer
 Kommer, hvor jeg peger.

V.3.

Lad de to Rivaler se
 Hvor de saa kan fiske!
 Her i Huset benter de
 Neppe nok en Svedske.
 Deres Attraa stormer vild,
 Men jeg er dem lidt for snild,
 Jeg gaar op i Højden,
 Lad saa dem gaa flojten!

Moderato.

Mdm Smidt.

Brøyer. „Velkommen i Din Ungdomslund!“

VII.

V.1. I den-ne Vin-ter har vi ha't en u-sæd-van-lic Frost, og saa-dan var det

og den Nat, da Sø-ren stod paa Post. Da Kul-den var saa fæl-fal-de-ra! saa

drak han sig en Pægl, og den-ne Pægl, den løb ham rundt i Ho-det.

V.2.

Og da han havde faat en Rus,
Og Kulden var saa stræng,
Saa sov han i sit Skilderbus,
For der var ingen Seng.
Der hvilte han sin Krop_faldera!
Men da han vaagned op,
Saa mærked han at han, var død og borte.

V.3.

O Læser, tag dig vel i Agt,
Naar Kulden er saa fæl!
Staa ikke ved et Krudttaarn Vagt,
Og drik dig ingen Pægl!
Og har du dig en Rus_faldera!
Sov ej i Skilderhus!
Thi Døden kommer og ta'r dig, før du vaagner.

V.4.

Nu vil Jeg ikke synge mer,
Thi Visen er forbi,
Og jeg er Underofficer
Ved første Kompagni
Ved Kongens Regiment_faldera!
Jeg er dig vist bekjendt,
Mit Navn er Hansen, her er Visen ude.

Allegretto.

Fredm. Ep. 45.

Variant af Gretrys: „Tout le village“ („Silvain“)

Buddinge.

VIII.

V.1. Jeg var i Sel - skab hos en Ba - ron, der var den fi - ne - ste Con - ver - sa - tion,

mf
Rhinskvi - nen flød - ban har Pen - ge som Græs - føl - ge - lig var jeg ret i mit Æs. Men tænk Dem en - gang! da

plud - se - lig klang der midt i min Lyst en hem - me - lig Røst. Vogt dig! saa lød det u - syn - li - ge Ord,

sf
vogt dig, det brøl - te fra Luft og fra Jord, vogt dig! - til Marv og til Ben det mig for.

V.2.

Hjem til mit Hus jeg tankefuld gik,
 Jeg vilde sove - ak det slog Klik.
 Sagen ej vilde blive mig klar,
 Her var en Gaade - hvor var der Svar?
 Hvorfra mon de for.
 De rædsomme Ord?
 Fra hvem mon de kom,
 Da Stuen var tom?
 Saadan jeg grubled, og naar jeg sov ind,
 Vogt dig! saa lød det igjen i mit Sind.
 Vogt dig! - og saa blev min Søvn kun til Vind.

Allegretto.

 Københavnsk Gadeviser.
 („O Fortids stolte Minder!“)

IX.

f

Madsen. I. Du

tæn-ker at vin-de Din Se-er, naar Tun-gen er kom-men paa Gled; nej
 ske-sens Du in-te for- staar et, men det er Din e-gen Skyld. Du
 hvis De nu blot vil de hø-re— M. Nej det er in-te til pas, nu
 hør, saa sandt jeg er ær-lig, De mis-for staar. M. Ja vel! men

saa-dan in-te vi le-ger, for Chri-sten er vred som en Smed. Nej
 har mit Hjer-te be-daa-ret, og der-for skal Du ha' Prygl. Du
 har vi An-det at gjø-re, for nu skal vi til at sla's. Nu
 skrig dog ej saa ge-fær-lig, jeg sla'r Dig jo ba-re i hjel. Men

saa-da-ne in-te vi le-ger, for Chri-sten er vred som en Smed. 2. Kan
 har mit Hjer-te be-daa-ret og der-for saa skal Du ha' Prygl. Løjtn. 3. Men
 har vi An-det at gjø-re, for nu skal vi til at sla's Løjtn. 4. Men
 skrig dog ej saa ge-fær-lig! Jeg sla'r Dig jo ba-re i hjel.

Allegro con moto.

Fredm. Ep. No 69.
(opr. fransk Quadrille.)

X.

p

Basalt. 1. Vær saa ar-tig! her er Dø-ren Ma - dam Smidt! M. Jeg tak - ker. Smidt. Rikke. kom nu!
 Basalt. 2. Maa jeg hjælpe? S. Tak, nu gaar det, her er Hat og Frak - ke. Bas. Madam Smidt! M. Jo
 Md. 3. Læg Din Kaa-be, lil - le Rik-ke! Straks Ba-salt den hen - ter. Nej det Tør - klæd

Md. Skynd Jer Børn! Var-men trækker ud. Bas. Her De ser min lil - le Bo - lig S. Den er gan-ske
 De for-staar det. Se til ham dog blot! Hat - ten strammer hjælp mig Rikke! O jeg maa Dem
 klæ'r Dig ik - ke det maa af. A. Nej føj! Skal jeg sid - de med den ba-re Hals hos to Stu -

vak - ker. ik - ke stor B. Men lun og ro - lig. Md. Aa ja - Her - re Gud! S. Ja lad os
 tak - ke. Vær for - sig - tig tryk den ik - ke! Md. Naa det gik jo godt. Bas. Da - mer - ne
 den - ter? S. Naa, min Tøs, saa lad det fa - rel Kom med Je - res Tøj. Bas. Vil De ej

saa da væ-re ret for nøj - et. Bas. Men først jeg maa Dem skil - le af med Tøj - et.
 maa end nu en Smu - le ven - te, Jeg kom - mer saa det Øv - ri - ge at hen - te.
 saa be læs - se mi - ne Ar - me. Md. Slæ - be De maa, saa Gud maa sig for - bar - me.

Smidt. Md. Alle. Bas.
 Amalie. Aa jeg takker! Aa jeg be'r Dem! Det er saa be - sværligt. Ba-re vi dog ej genér Dem. Nej hvor kan De tro!

Allegro agitato.
Mdm Smidt.

Napolitansk Folkevisé.
(, Aje tradatore!)

XI.

V.1. Bed - ste Hr. Løjt - - nant! lad Dem dog rø - - re! høn - hør den æng - ste - ligt

Buddinge.

Be - den - des Raab! Bed - ste Ma - dam! hvor kan jeg det gjø - - re? hvor kan jeg slip - pe mit

poco rit.

Begge.

e - ne - ste Haab? *à tempo.* Hvor kan jeg slip - pe mit e - ne - ste Haab?
Maa det da glip - pe mit e - ne - ste Haab?

V.2.

Mdm SMIDT. Bedste Hr. Løjtnant!
Det er jo gruligt!
Hvor kan De tænne at
Være saa haard?
BUDDINGE. Bedste Madam! det
Er mig umuligt;
Altid sig selv jo dog
Nærmest man staar.
BUDDINGE. { Altid sig selv jo dog
Nærmest man staar,
Mdm SMIDT. { Alt hvad jeg beder dog
Intet forslaar.

V.3.

BUDDINGE. Ha hvad er dette?
SMIDT. Han la'r sig skræmme.
BUDDINGE. Raabte De? SMIDT. Jeg, nej
Ikke et Kvæk.
BUDDINGE. Hørte De?
SMIDT. Hvad?
BUDDINGE. Den
Rædsomme Stemme?
SMIDT. Hvad gaar der af Dem?
BUDDINGE. O Rædsel og Skræk!
ALLE. Hvad gaar der af Dem?
BUDDINGE. O Rædsel og Skræk!

V.4.

BUDDINGE. Hvad skal jeg tænke?
Ha hvad betyder —
Hvad vil det sige
Det rædsomme Raab?
Midt i min Sejer
Altid det lyder,
Skal jeg da slippe mit
Skjønneste Haab?
BUDDINGE. { Skal jeg da slippe mit
Skjønneste Haab?
ALLE. { Mon han vil slippe sit
Eneste Haab?

Moderato.

Norsk Folkevis.

(Aa kjøre Vatten, aa kjøre Ved.)

XII.

Klint.

V.1. Paa Tan - kens Slot bor Stu - den - ten glad og le - ver højt, som man kan vi - de, han

sø - ber Nek - tar af I - de - ens Fad og blå - ser saa af det So - li - de. Men

2da volta tutti.
som hans Gjen - bo'r i Ver - den staar den Flok, der rundt i Li - vets Møl - le gaar med

Sav og Høvl, med Gods og Vrøvl, med læn - ket Fod og stæk - ket Vin - ge.

V.2.

KLINT. Dog stundom ud fra sit Skjul han flyr
Og ser paa Gjenboernes Fagter,
MADSEN. Men da er han en gefærlig Fyr,
Man ej med Næverne ham magter.
RUDDINGE. Og om man end er nok saa snild og kjæk,
Gaar dog Studenten med Profitten væk.
Stor er hans Magt,
Han staar i Pagt
Med højere Autoriteter.

V.3.

BASALT. Men naar saa Udsigt til en Pigelil
I Gjenbovindvet er ham givet
Saa slaar Ideen ikke længer til,
Saa styrter han sig ind i Livet.
Mdm SMIDT. Men naar saa Pigen siger Ja dertil,
SMIDT. Og naar saa Fatter - Mdm SMIDT. ja - og Mutter vil
KLINT. Saa har han jo
Bygt sig en Bro,
Der knytter Livet til Ideen.

V.4.

KLINT. I Aften ogsaa Studenten kjæk
Sig ud har vovet af sin Stue,
Sit simple Liv han i simple Træk
Har stillet offentlig til Skue.
Med vore Gjenbo'r er vi færdig her
Og vender os til vore Gjenbo'r der,
(til Publikum.) Jeg siger da:
'Tak skal De ha'
For vores Gjenboskab i Aften.